

திருக்குறள் கற்கும் நெறிமுறைகள்

முனைவர் தமிழண்ணல்

தீருக்குறள் உஞ்ஞல் நெறிமுறைகள்

முனைவர் தமிழண்ணல்

தென்புத்தூர்
பதிப்பகம்
சென்னை - 600041

திருக்குறள் கற்கும்
நெறிமுறைகள்
முனைவர் தமிழண்ணல்
முதற்பதிப்பு : 2013
வெளியீடு :
தென்புத்தூர் பதிப்பகம்
10/E55, 3ஆம் குறுக்குத் தெரு

திருவள்ளூர் நகர்
திருவான்மியூர்
சென்னை - 600041.

மின் தட்டச்சு
வெல்கின் கணினி
சென்னை - 41
அச்சு : பிரிண்டெக் இந்தியா
சென்னை - 5

திருவேங்கடம் - தாயார்
அறக்கட்டளை

வெளியீடு
சிறு நூல் வரிசை
விற்பனை உரிமை :
விழிகள் பதிப்பகம்
சென்னை - 600 041

9444265152

9444244017

நன்கொடை : ரூ.15

திருக்குறள் கற்கும் நெறிமுறைகள்

உலகிற்குத் தமிழனின் கொடை திருக்குறள். உலகமானுட வாழ்வுக்கு நெறிமுறை வகுத்த மாமறை அது. இந்தியத் தேசிய நூலாகும் தகுதியுடைய நூல் திருக்குறள் ஒன்றேயாகும். முதலில் அது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பிழிவு என்பதையும், தமிழர்தம் பண்பாடு உலகளாவிய பொது நோக்குடைய தென்பதையும், அதனாலேயே அது உலகப் பொதுமறையாகும் தகுதியும் பெற்றுள்ளதென்பதையும் நாம் அறிதல் வேண்டும்.

திருக்குறள் தமிழனின் அடையாளம் காட்டும் நூல் என்பதைத் தமிழராகிய அனைவரும் ஒப்புதல் வேண்டும். நாம் எக்குலம், சமயம், நாடு சார்ந்து வாழ்வராயினும், திருக்குறள் நம் பொதுமறை என ஏற்றலும் குறள்நெறி வாழ்வைப் பேணுதலும் வேண்டும். திருக்குறளை நம் நீதிமன்ற உறுதிமொழி நூலாக - பிரமாண நூலாக ஏற்றல் வேண்டும். அதற்கு முன்னோடியாக, நம் நிகழ்வுகள், சடங்குகள், கூட்டங்களில் திருக்குறளை வைத்து, உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ளும் பழக்கம் தமிழ்கூறும் நல்லுலகமெங்கும் பரவவேண்டும்.

திருக்குறள் மூலத்தை முக்கிய நாட்களில், வழிபாட்டு நேரங்களில், காலை மாலையில், குழந்தைப் பருவம் முதல் முதுமை முடிய ஒதும் பழக்கம் வேண்டும். திருக்குறள் முற்றோதுதல், திருமறை முற்றோதுதல், திவ்வியப் பிரபந்தம் முற்றோதுதல் மூன்றும் அடிக்கடி கூட்டு வழிபாடாக நடத்த வேண்டும்.

நயம் காணும் முயற்சியில் இறங்குதல் தவறன்று. ஆர்வ மிகுதியால் நம் கருத்தைத் திருக்குறளில் ஏற்றிப் பார்க்கும் போக்கு தவறாகும். புதுமையுடன் உரை எழுதி, படிப்பவரை வியக்க வைக்க வேண்டுமென்று, இல்லாதவற்றையும் வள்ளுவத்தில் ஏற்றிப் பார்க்கும் கற்பனை முயற்சியிலும் ஈடுபடலாகாது.

‘திருக்குறள் மூலம்’ முதலில் அனைவருக்கும் நன்கு விளங்க வேண்டும். மாணவர்கள் பாடநூல் போலப் படிக்க இடம் தரவேண்டும். மக்கள் குறளில் என்னதான் சொல்லியிருக்கிறதென்பதை, முற்றும் உணருமாறு விளக்கங்கள்

அமைய வேண்டும். அதற்காக விரித்தெழுதி, ஆய்வுரை போலாகி, ஓரளவு படிக்க ஆசைப்படுவோரையும், அயர்ச்சியடைய வைக்கவும் கூடாது.

‘சுருங்கச் சொல்லல். விளங்க வைத்தல்’ என்ற உத்தி பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

திருக்குறளின் உள்ளார்ந்த கருத்து

எடுத்துப் படிப்பவர் எவர்க்கும் விளங்கிவிட வேண்டும்.
வள்ளுவர் உள்ளம் - உட்கிடை - உள்ளொளி யாதெனத்
தெள்ளத் தெளிவுற வேண்டும்.

இவையே ஒரு நுண்பொருளுரையின் குறிக்கோளாகும்.

திருக்குறளில் முழுமைப் பார்வை தேவை. அதாவது ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது அருங்குறளையும், முழுவதும் பயில்வார்க்கே, தனி ஒரு குறளின் உண்மைப் பொருள் விளங்கும். இதற்குக் குறள் மூலங்களையே திரும்பத் திரும்பப் படிக்க வேண்டும். மூலத்தை இவ்வாறு படித்துணர நுண் பொருளுரைகளை, ஒரு கைவிளக்காக மட்டுமே பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

குறளுக்குள்ளேயே குறளுக்கு உரை தேட வேண்டும். இயலுமானால், குறள்கள் வழியாகவே குறள் உரை விளக்கம் அமைய வேண்டும். ‘ஒழுக்கத்து நீத்தார்’ (2) என்பதற்கு உரை, ‘பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி’ (6) என்பதில்தான் உளது. நூல் முழுவதும் இவ்வாறு தேலாம். பொய்தீர் ஒழுக்கநெறி நின்று நீத்தாரென்பதே பொருந்தும் உரை. ‘தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கம்’ எனப் பரிமேலழகரும் பிறரும் எழுதி இருப்பன பொருந்தா உரைகளாகும்.

சங்க இலக்கியப் பின்னணியில் எழுந்தது குறள். தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், இரட்டைக் காப்பியம் (சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை) ஆகியவை திருக்குறளை விளங்கிக் கொள்ள உதவுமிடங்கள் பலவுள. ‘தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று’ (236) என்ற குறளுக்கு விளக்கம் பெற, புறநானூற்று ஒளவையின் பாடல் ஒன்று உதவுகிறது.

...இல்லிறைச் செரீஇய ஞெலிகோல் போல

தோன்றாது இருக்கவும் வல்லன்; மற்றதன்

கான்றுபடு கணைஎரி போலத்

தோன்றவும் வல்லன், தான் தோன்றுங் காலே.

(315)

வீட்டு இறப்பிலே செருகிய தீக்கடைக்கோல் போல அமைதியாய் இருக்கும் இயல்பும் அதியமானிடம் உண்டு. கடைந்ததும் அது பற்றி எரிவது போலப் போரில் இறங்கிவிட்டால் விளங்கித் தோன்றும் வீரமும் அவனிடம் உண்டு. எதிலும் எங்கும் தோன்றுங்கால், விளங்கிப் புகழுடன் தோன்ற வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள் என்பது இதனால் விளங்கும். முன்னைய உரையாசிரியர்கள், 'பிறந்தால் புகழோடு பிறக்க வேண்டும்; இன்றேல் விலங்காகப் பிறந்திருக்கலாம்' என எழுதுவன பொருந்தா.

தொல்காப்பியம் முதலாய பழந்தமிழ் நூல்கள் உணர்த்தும் சமுதாயப் பின்புலமும், குறளுக்கு உரைகாணத் துணை செய்யும். 'தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை' (55) என்பதற்கு உரைகாணச் சங்கப் பாடல்கள் உணர்த்தும் சமுதாயப் பின்புலம் பற்றிய அறிவே உறுதுணையாகும். 'ஒள்ளிழை மகளிர் உயர் பிழை தொழுஉம், புல்லென் மாலை' (239) என்பது அகநானூறு. கன்னிப் பெண்கள் நல்ல கணவன் வாய்க்க, பிறை தொழுதல், ஒரு சடங்காக நடந்த காலம் அது. 'பிறை தொழுக என்றல்' என்பது ஓர் அகத்துறை. தோழி அவ்வாறு சொல்லியும், தலைவி மற்ற பெண்களுடன் சேர்ந்து பிறை தொழாது நின்றால், அவள் யாரையோ மனத்தினுள் வரித்து விட்டாள் என்பது பொருள். இவ்வாறு தோழி, தலைவியின் களவொழுக்க இரகசியத்தைக் கண்டுகொள்வாள். எனவே 'தெய்வம் தொழாது, கணவனைத் தொழுதெழுவாள்' என்பது பிறை தொழாது, திருமணம் செய்துகொண்டு, மங்கல மடந்தையாய் வாழ்பவள் என்றே பொருள்படும். 'பெய்யெனப் பெய்யும் மழை' என்பதற்கும், விளக்கம் பெறக் கலித்தொகை உதவுகிறது. 'அருமழை தரல் வேண்டின், தருகிற்கும் பெருமையளே' (39) 'கில்' ஆற்றலை உணர்த்தும் இடைச் சொல் என்பது இலக்கணம். மழையைப் பெய்விக்க வேண்டுமென்றால், அவ்வாறு தரவும் வல்லவள் என்பது குறிப்பு. 'இவன் ஊரையே விற்றுவடுவான்; மணலைக் கயிறாகத் திரிப்பான்' என்பன போலும் உலக வழக்குகள். அவ்வாறு செய்து விடுவர் என்பதை நேரே உணர்த்துவன அல்ல. எல்லாத் திறமையும் ஆற்றலும் உள்ளவர் என்பது கருத்து. 'மழையையும் பெய்விக்கக்கூடிய அவ்வளவு சிறந்த ஆற்றலைக் கற்பு வாழ்வு தரும்' என்பதே குறிப்பு. இவைபோல, திருக்குறள் உரை காண, அன்றைய சமுதாயச் சூழல், வாழ்க்கை நடைமுறைகளையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

அக்காலச் சமயப் பின்னணி பற்றியும் முழுவதும் தெரிந்திருந்தாலன்றிப் பொருள் காணலில் தடுமாற்றம் ஏற்படும்.

அன்று வைதிகம், சமணம், பௌத்தம் மூன்றும் நன்கு பரவி, ஒன்றுடன் ஒன்று பகைத்து, சமயப் பூசல்களால் ஒன்று ஒங்கிய காலத்தில் மற்றவை தாழ்ந்து

இவ்வாறு ஊசலாடிய காலம் அது. திருவள்ளுவர் இம்மூன்றனையும் நன்கு அறிந்த நிலையில், தமது நூலைப் படைத்ததால்தான், தமது கோட்பாடுகளை ஒரு நிறுவனச் சமயமாக்காது, பொதுமை போற்றிக் கூறிச் சென்றார். அவர் மட்டும், தாமும் ஒரு நிறுவனச் சமயத்தைத் தோற்றுவித்திருந்தால், இன்று நாடெங்கும் 'வள்ளுவ மடங்கள்' தோன்றி, வளர்ந்திருக்கும். கல்லாடர் "சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது, உலகியல் கூறி, பொருள் இது என்ற வள்ளுவன்" எனக் கூறி இருப்பது முற்றிலும் பொருந்தும்.

சமண, புத்த சமயங்கள் வேள்விகளை மறுத்தன. அவைபோல உயிர்க்கொலை செய்யும் யாகங்கள், வேள்விகளை இவரும் மறுக்கின்றார். பிறப்பால் சாதி என்பதை மறுத்து, ஒழுக்கமே குலம், குடிக்கு அளவுகோல் என அறுதியிடுகிறார். புத்த, சமண சமயங்கள் கடுந்துறவைப் போதித்தன. எனினும் நாட்டில், போலித் துறவே, இன்று போல் அன்றும் பரவிக் கிடந்ததால், இல்லறம் ஒன்றே அறமாகுமென்றும் துறவும் பிறரால் பழிக்கப்படாத நிலையில் ஏற்கப்படலாம் என்றும் கூறுகிறார். போலித் துறவு, தவம் போன்றவற்றை மிகவும் கடிந்து கூறுகின்றார். இத்தகைய, அவரது காலத்துப் பின்னணியை வைத்தே, குறளுக்கு உரைகாண வேண்டும். 'இவ்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை' (41) என்ற குறள், அன்றைய வைதிகப் பின்னணியில் எழுந்தது. பிரம்மச்சரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சன்னியாசம் என்ற நான்கு நிலைகள் அன்று விரிவாகப் பேசப்பட்டன. இல்லறம் பெருமைப்படுத்தப்படவில்லை. வாழ்க்கையில் 'வெறுப்பு நோக்கையே' சமயங்கள் போதித்தன. திருவள்ளுவர் அதை மாற்றி, இயல்பாக உண்மையாகத் தத்தம் நினைவில் வாழும் ஏனைய மூவர்க்கும் இல்லறத்தானே துணை எனக் கூறி, இல்லறத்தானுக்கு ஏற்றம் தருகிறார். இவ்வாறு அன்றைய சமயப் பின்புலத்தை அறிந்து, பொருள் காண்பதே நெறியும் முறையுமாகும்.

திருவள்ளுவர் ஒன்றே முக்கால் அடியில், சுருங்கக் கூற எடுத்துக் கொண்டதால், அதற்கெனப் பல உத்திகளைக் கையாள வேண்டியிருந்தது. சொல், தொடர், குறிப்புப் பொருள் எனப் பலவற்றில், நுட்பமான உத்திகளைக் கையாள்கிறார். இன்று ஒரு மிகப் பெரிய ஆய்வு நூலாக விரிக்கக் கூடியன அதிலுள். 'வரைவின் மகளிர்' அதிகாரத்தில் 'பரத்தையர்' எனக் குலப் பெயரைக் குறிக்கவே இல்லை. இன்று 'பாலியல் தொழிலினர்' என, வேறு விதமாகக் குறிப்பதுபோல், அவர் திருமணமாகாத மகளிர் என ஆள்வது மிகுந்த தொலைநோக்குடைய சிந்தனையாகும்.

சிலவற்றை வரையறை விதிகளாகத் தருகிறார். அதனை ஒரு வாய்ப்பாடாகக் கொண்டு, எதனுடனும் பொருத்திப் பார்க்கலாம். 'இதனை

இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து, அதனை அவன்கண் விடல்' (517) என்பது, எச்சுமுலுக்கும் பொருந்திப் பார்க்கக் கூடியதல்லவா? இதுபோல இன்னும் நுட்பமாய்க் கூறுமிடங்கள் பல உள. அவற்றைத் தேடிக் காண்பதே திருக்குறட் கல்வியாகும்.

சில குறள்கள் அதிகாரப் பொருளுடன் பொதுப் பொருளும் தருகின்றன. ஒரு அதிகாரத்திற்கு 10 குறள் என்னும்போது அவ்வவ்வதிகாரத்திற்கு அவை அவை உரியன என்பது மறுக்கவியலாது. வைப்பு முறை மாறிலும் குறள் அதற்குரியதேயாம். 'குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்கொளல்' (504) என்ற குறள் தெரிந்து தெளிதலில் வருகிறது. ஒருவரை வேலைக்கு அமர்த்தும் பொழுது இவ்வாறு குணம் நாடி குற்றமும் நாட வேண்டும் என்பது முதற் கருத்து. ஒரு நூலைத் திறனாயும்போதுகூட நாம் குணம் நாடிக் குற்றமும் நாட வேண்டுமென உரை காண்பன துணைப் பொருள்களே. அதிகாரத்தை நினைவிற் கொள்ளாது பொருள்கூற முற்படுதல் அத்துணைச் சிறப்புடையதாகாது.

திருக்குறள் மனிதன் எவ்வகையிலேனும் உலக வாழ்வில் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதற்கே எழுதப்பட்டதாகும். இன்று மேனாட்டார் தன் முயற்சி, தன்னம்பிக்கை, தன்முன்னேற்றம் என்ற கருத்தில் எழுதும் நூல்கள் மிகப் பல. அவை தமிழிலும் மொழியாக்கம் பெற்று வருகின்றன. முன்னரே பலர் எழுதியிருந்தாலும் தமிழில் டாக்டர் எம்.எஸ். உதயமூர்த்தி இதன் வழி பல நூல்களை எழுதி மக்களிடையே ஓர் எழுச்சியை ஏற்படுத்த முயல்கிறார். உலகில் முதன்முதலாகத் தன் முன்னேற்ற நூல் எழுதிய பெருமை திருவள்ளுவரையே சேரும். இந்நோக்கிலும் பொருள் காண வேண்டும். 'தன்னைத்தான் காதலனாயின்' (209); 'தன்னைத்தான் காக்கின்' (305); 'வகை அறிந்து, தற்செய்து, தற்காப்ப' (878) என்றிவ்வாறு வரும் நூற்றுக்கணக்கான குறள்கள் தன்னம்பிக்கை ஊட்டுவன; தன் முன்னேற்றத்திற்கு வழி காட்டுவன.

திருவள்ளுவர் 'தேடல்' உத்திக்கு வழிவகுத்துத் தம் நூலை யாத்துள்ளார். 'நவில் தொறும் நூல் நயம்' காணுமாறு குறள் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதனால் ஆயிரக்கணக்கானவர் உரை எழுதியும், பொழிவாற்றியும் ஆராய்ந்தும் குறள் நுண் பொருளைத் தேடுகின்றனர். 'குறுகத் தறித்த குறளாக' இருப்பதால், இது தேவைப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் வள்ளுவர் உள்ளத்தைக் கண்டு மகிழவே முனைகின்றன. அதனால் திருக்குறளும் நிலைபெறடைகிறது.

வள்ளுவப் பெருமகன் 'இயைபு' உத்தியைப் பயன்படுத்துகிறார். ஒரு

குறளோடு இயைபுபடுத்திப் பார்க்குமாறு, பிறிதொரு குறளைப் பிறிதோரிடத்தில் வைத்துள்ளார். 'செயற்கரிய செய்வார் பெரியர், சிறியர் செயற்கரிய செய்கலாதார்' (26) என்ற குறள் பெரியவர் பற்றிப் பேசுகிறது. 'பெருமை' அதிகாரத்தில், 'பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின் அருமை உடைய செயல்' (975) என வரும் குறளுடன், முன்கூட்டிய குறள் இயைபுடையதாகிறது. இக்குறள் முன்னைய குறளுக்கு உரைபோலவும் உளது. இத்தகைய, இயைபுபடுத்தி நோக்க வேண்டிய குறள்கள் பலவுள.

நடையை வைத்தும் உத்திகளை வைத்தும், திருக்குறளுக்கு உரை தேட வேண்டுமென மூதறிஞர் வ.கப. மாணிக்கம் கட்டிக் காட்டியுள்ளார். 'அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை' (37) என்ற குறளில், 'இதை அறநெறி என்று காட்ட வேண்டாம்' என்பதே பொருளாகும். இதை நிறுவ, 'மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா' (280) 'அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா' (497) என வரும் இதே நடையுடைய பல குறள்களும் வேண்டாம் என்றே பொருள்படுதலை மூதறிஞர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

மேலைச் சிவபுரி இராம. முத்தப்பன் தம் தந்தையார் கூறியதாக ஒரு குறளுக்கு வாழ்க்கையொடு பொருந்திய உரை ஒன்றைக் கூறினார். அக்குறள், 'குற்றம் இலனாய், குடிசெய்து வாழ்வானைச் சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு' (1025) என்பதாகும். நம் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை தேடி ஓர் ஊருக்குப் போகிறோம். "அந்தப் பையனா, அவனுடைய அப்பா ஒரு கொலை மட்டும் செய்தவர். இப்போது விடுதலையாகி வந்துவிட்டார். பையன் ஒவ்வொருக்கால் குடிப்பான். மற்றபடி ஒரு குற்றமும் இல்லை" என்று ஊரார் சொன்னால், அந்தப் பையனுக்கு நம் பொண்ணைக் கொடுப்போமா? சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்வோமா? 'சுற்றமாச் சுற்ற' நம் மனம் ஒப்புமா? குற்றமில்லாத குடிவழியா, பையனா என்றுதானே தேடுவோம்.

வேறு ஓர் ஊருக்குப் போகிறோம். "பையனுக்கு அப்பா இல்லை. இரண்டு தங்கைகள். அவர்கள் இருவருக்கும் திருமணம் செய்து வைக்கவே இத்தனை நாளாய்ப் பாடுபட்டான். இப்போது, அவர்கள் இருவருக்கும் திருமணம் முடிந்து விட்டதால், இவனுக்குப் பெண் பார்க்கிறார்கள்" என்று ஊரார் சொன்னால், பொறுப்பு மிக்க, கடமையுணர்வுடைய அவனுக்கு நம் பெண்ணைத் தர நாம் மனம் ஒப்புவோம். அக்குடும்பத்தில் சம்பந்தம் உறவு வைத்துக் கொள்வோம். அதுதான் 'சுற்றமாச் சுற்றுதல்' ஆகும். இங்ஙனம் அன்றாட வாழ்வொடும், வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளொடும், கதைகளொடும், சிறு சிறு பொருத்தமான உலக நிகழ்ச்சிகளொடும் பொருத்தி உரை விளக்கம் காண்பதால் குழந்தைகள், பள்ளி மாணவர்களைத் திருக்குறட் செயலாக்கிகளாக்க இயலும்.

நூலை முழுமையாக உணர்வோருக்கே, அந்நூலுள் 'மணியில் திகழ்தரும் நூல்போல்' (1273) உள்ளோட்டமாக ஓடும் கருத்து நீரோட்டம் புலப்படும். "இந்தியச் சமயங்கள், தத்துவங்கள், அனைத்தும் உலக வாழ்க்கையை வெறுப்பு நோக்குடன் அணுகவே பெரிதும் முயல்கின்றன. திருக்குறள் ஒன்றே உலக வாழ்க்கையை முழுவதும் விருப்பு நோக்கோடு அணுகச் செய்கின்றது. "திருக்குறளில் வானமிழ்தம் (தேவாமிர்தம்) இந்திரன், தாமரைக் கண்ணான் அலகு, அளறு போலும் புராண மரபுக் கூறுகளாம் தொன்மங்கள் மிகக் குறைவாக ஆங்காங்கு இடம் பெறுகின்றன. ஆனால், "தூரத்து மேகங்கள் போல் காணப்படும் அவை இவ்வுலக வாழ்வு பற்றிய நெறிகளை வலியுறுத்த உதவியாக வருகின்றனவே தவிர, அவை பற்றிய கற்பனைகளை விளக்கவோ, விரிக்கவோ முனையவில்லை." நாமும் குறள் முழுதும் ஓடும் பொது நீரோட்டமனைய கொள்கைகளைக் கண்டு கொண்டுதான் குறள்களுக்கு விளக்கம் காண வேண்டும். திருவள்ளுவர் மேலுலகம் பற்றி அக்கறைப்படவில்லை. அவர் கவலையெல்லாம் இவ்வுலகைப் பற்றியேயாம்.

உண்மையான துறவறத்தை அவர் வெறுக்கவில்லை. மறுக்கவில்லை. ஆனால் போலிகளை மிகக் கடிந்து கூறுகிறார். இல்லறமே அறம்—வாழ்வு நெறி என்பது அவர் கோட்பாடு. இல்லறத் துறவு, இல்லற வேள்வி என்பனவே அவர் போற்றுவன. ஏழு பிறப்பு என, மறுபிறப்பை, பிறவிச் சுழற்சியை ஒப்பும் அவர், அதிலிருந்து விடுபடுவது ஒன்றறையே கூறி முடிக்கின்றார். ஊழ் பற்றி, அது முன்வினைப் பயன் என்பது மட்டுமன்றி, பருவக்கால சுழற்சிபோல அமைகின்ற உலகச் சூழல் திருப்பங்களே ஆகும் என்னுமாறு அவர் விளக்கம் புதுமையாய்ச் செல்கிறது.

சில குறள்கள் பழைமையை மாற்றிப் புதுவிளக்கம் தருகின்றன. "அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற்று எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்" (30) என்பது அமந்தணர் என்ற சொல்லக்குப் புதுவிளக்கம். அச்சொல் குலம் பற்றியதன்று என்பது கருத்து.

'இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிநிலவாம் செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்' (91) என்பது இன்சொல்லுக்கு இலக்கணம் கூறுகிறது. தவம், துறவு, வாய்மை போன்ற பல அதிகார முத்தர்குறள்கள், அவ்வவ் அதிகாரத் தலைப்புக்கு இலக்கணம் கூறுவதுபோல் அமைந்துள்ளமை காண்க.

மடைமாற்று என்பது ஓர் உளவியல். பல இடங்களில் அவை மக்களைப் புதிய பயனுள்ள நெறிகளில் செலுத்தி, பயனற்ற, வேண்டாத நெறிகளைத் தாமே கைவிடுமாறு செய்ய முயல்கிறார். அவியுணவு என்பது வேள்வியில் தீ வளர்த்து,

அதில் உயிரினங்களைப் போட்டு, தேவர்களுக்கு 'அர்ப்பணம்' செய்வதாகக் கூறுதில், அவருக்குச் சற்றும் உடன்பாடில்லை. “அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலை” விட, உயிரைக் கொல்லாமையே நன்று என்பது அவர் கருத்து.

விருந்து படைப்பதை ஒரு வேள்வியாக அவர் விளக்குகிறார். கண்கண்ட உலக விருந்தினர்க்கு விருந்து படைப்பது, கண்காணாத தேவர்களுக்கு உணவு தரச் செய்யும் வேள்வியின் பயனைத் தருமென்று, மாந்தன் கருத்தைத் திசை திருப்புகிறார். மடை மாற்றுகிறார். நல்வழிக்குச் செலுத்துகிறார். இத்தகைய இடங்கள் நீரோட்டம்போல, நூல் முழுவதும் பரந்து, ஆழ்ந்து, நிறைந்து கிடக்கின்றன. பிராயச்சித்தம், கழுவாய் என்பதை அவர் குறிப்பிடவில்லை. பிற சமயங்கள் யாவும், இன்றைய அரசியல் கட்சிகள் போல, “எங்களிடம் வாருங்கள்! எல்லாப் பாவத்துக்கும் மன்னிப்பு வாங்கித் தருகிறோம். இன்ன இன்ன பாவத்துக்கு, இவையிவை பிராயச்சித்தச் சடங்குகளாகும். கொஞ்சம் பணம் செலவழித்து, பரிகாரம் செய்தால் போதும். செய்த பாவத்துக்கும், செய்யப் போகிற பாவத்துக்கும் பரிகாரம் கிடைக்கும்” என்று நாளும் நூல்களை எழுதி, பேசி, விளம்பரம் செய்ய வேண்டியவை ஆயின. திருவள்ளுவர் ஒருவரே, இந்தியச் சிந்தனையில், செய்த பாவத்தை அனுபவித்தே தீர வேண்டும் என்றவர். பரிகாரத்துக்கும் மன்னிப்புக்கும் வழி சொல்லாதவர். நல்லதைச் செய்வதன் மூலமே அல்லதைப் போக்க முடியுமென்றவர்.

இன்றைய இந்தியா கெட்டுக் குட்டிச் சுவரானதற்கு, இப்பாவ விமோசன, பரிகார, பிராயச்சித்த, கழுவாய் தேடும் சடங்குகளையும் நம்பிக்கைகளையும் பரப்பியதே அடிப்படைக் காரணமாகும்.

திருக்குறளில் பண்புருவ இறைவழிபாடு, தலைமைப் பண்பை அடைதல், ஆளுமை மேம்பாடு, திறமைகளின் உச்சத்தைத் தொடுதல், காதல் வாழ்வு, பழகும் பண்பாடு, குடும்பநலம், ஆட்சத் திறன், தன்னம்பிக்கை, தன்முயற்சித்தவம், துன்பத்திற்குத் துன்பம், வினைக் கோட்பாடு, நட்புறவு, அயல்நாட்டுறவு, மனிதரைக் கொண்டு ஆளுதல், குடிமைப் பயிற்சி என மிகப் பல துறைகளாகத் தனித்தனியே பிரித்து நோக்கக்கூடிய கூறுகள் உள. இவை அனைத்தையும் விளங்கிக் கொள்ளவும், இவற்றின் வழி பயிற்சி பெறவும் முனைந்தால்தான் குறள்வழி வாழ்வும், ஆட்சியும் பிறவும் அமையும்.

திருக்குறளின் உள்ளொளியைத் 'தேடல்' நடந்து கொண்டே இருக்கிறது; இன்னும் நடக்கும்.

திருவள்ளுவரின் உட்கிடையை அறிந்து பெரிதும் அருகிற் செல்லுதல், ஓரளவு சென்று தடுமாறுதல், மிக விலகிப் போய்விடுதல், திரும்பி விடுதலெனப் பலவாறு இம்முயற்சி நடந்து வருகிறது.

நாமனைவரும் ஒவ்வொரு வகையில் திருவள்ளுவரை அணுகவே முயல்கிறோம்.

இங்குக் கூறிய, 'கற்கும் நெறி முறைகளையும், இன்ன பிறவற்றையும் அளவுகோல்களாகக் கொண்டு, அறிவியல் முறையில் அணுகினால், வள்ளுவத்தின் உள்ளொளி தெள்ளிதிற் புலனாகும். அதை நாமும் உணர்ந்து, பிறர்க்கும் உணர்த்த, நம் உள்ளொளியைப் பெருக்கினால், 'உலப்பிலா ஆனந்தமாய், தேனினைச் சொரியும்' குறள் நுண்பொருளைச் சிக்கெனப் பற்றிக் கொள்ளலாம். அங்ஙனம் முயன்று முழு வெற்றி பெறும் நாளே, திருக்குறளைத் தமிழன் தன் அடையாள நூலாகக் காட்டிக் கொள்ளும் நன்னாளாகும்.

அறத்துப்பால்

அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் எனவும் அதிகாரத்திற்குப் பத்துக்குறள் எனவும் வகுத்தவர் திருவள்ளுவரே. அதிகாரத் தலைப்புக்களும் வள்ளுவர் எழுதி வைத்தவை போலத்தான் தோன்றுகின்றன. ஓரதிகாரத்துக்குள் குறள் வைப்பு முறையில் மிகச் சில மாற்றங்களை உரையாசிரியர்கள் செய்துள்ளனர். இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைமையுடைய திருக்குறளும், மூவாயிரம் ஆண்டுக்கும் முற்பட்டதான தொல்காப்பியமும் சங்ககாலச் சிலப்பதிகாரமும் உலக இலக்கியங்கள் எதிலும் காண முடியாத, அத்துணை நிகரற்ற கட்டமைப்பு உடையவை. இதுபற்றி இதுநாள் வரை தெளிவான ஆய்வுகள் வெளிவராததால், இதன் பெருமையும் சிறப்பும் இன்னும் பலரால் உணரப்படவில்லை. திருக்குறளும் இதனால்தான் இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகும் சிறிதும் சிதைவின்றி நம் கைகளில் கிடைத்துள்ளது. இது உலக வியப்புக்களில் ஒன்றாகும்.

திருக்குறள் கூறும் 'அறம்' ஒரு தனிச் சிறப்புடைய கோட்பாடு. கண்ணுக்குத் தெரியாத, அருவ நுண்பொருளான 'அறம்' மின்னாற்றல் போல இயங்கிக் கொண்டே இருக்கும் ஒரு பேராற்றலாகும். வெயில் போல ஒளிவீசும். நீராவி போலச் செயற்படுத்தும் ஓர் இயற்கை ஆற்றல் அது. அது நல்லதையே ஏற்றுக் கொள்ளும். அல்லதைப் புறந்தள்ளி அழித்துவிடும். உலகில் நல்லதும் அல்லதும் கலந்து கிடப்பதால் அறம் பற்றிய தெளிவு கிடைக்கவில்லை. அறம் வாழும் உயிர்களுக்கு ஆக்கமாகும். அது உயிரை வலுப்படுத்தும் ஊட்டச்சத்து. உலகில் அறவழிப்பட்டன நிலைக்கின்றது. அல்லன அழிகின்றன. இதைத்

தெளிவுபடுத்த 'வினைக் கோட்பாடு' பற்றிய அறிவும் தேவை. செய்த வினைக்குப் பயன் உறுதியாகவுண்டு. பாவம் தீரப் பரிகாரம் உண்டு; பிராயச்சித்தம் உண்டு; பாவ மன்னிப்பு உண்டு என்பன, அரசியல் கட்சிகள் போல, மக்களை ஈர்க்க மதங்கள் செய்த விளம்பரங்களாகும். அதனால்தான் திருவள்ளுவர், 'சமயக் கணக்கர் மதி வழி' கூறவில்லை. அறம் என்ற ஒன்றை, ஒழுக்க அடிப்படையில், திருவள்ளுவர் வற்புறுத்தி, விளக்கி எழுதியிருப்பதுபோல, உலகில் எவரும் எழுதி வழிகாட்டவில்லை.

அது ஓர் உலகப் பொதுநூல்; இந்தியத் தேசிய நூல், தமிழர் பண்பாட்டு நூல், தமிழ்மறை ஆகும்.

'அறம்' என்பது திருவள்ளுவர் கருத்துப்படி 'இல்லறம்' ஒன்றே ஆகும். துறவறம் என்பது இல்லறத்தின் வளர்ச்சியும் முதிர்ச்சியுமேயாகும். திருக்குறளில் இல்லறவியலின் தொடர்ச்சியாக வரும் துறவறவியல் இல்லறத்தைச் சார்ந்த துறவறமே. அவர் கூறும் இல்லறத் துறவு, இல்லறத் தவம், இல்லற வேள்வி மூன்றும் புதுமையானவை; புரட்சிகரமானவை. வடநாட்டு வைதிக, சமண, புத்த சமயங்கள் கூறிய பல செய்திகளும், கருத்துகளும் திருவள்ளுவர்க்கு உடன்பாடில்லை. உடன்படாதவற்றை மறுத்துக் கூறுகிறார். மடைமாற்றுகிறார்; புது விளக்கம் தருகிறார். துறவு என்றதும் நினைவுக்கு வரும் காவியுடை, காட்டுக்குப் போதல், கண்மூடித் தவம் செய்தல், வேள்விகள் ஹோமங்கள் செய்தல் இவை எதையும் அவர் கூறவுமில்லை, ஏற்கவுமில்லை.

திருவள்ளுவர் இல்லறமே இயற்கைக்குப் பொருந்திய வாழ்வாதலால், அஃதொன்றையே 'அறம்' - வாழும் நெறி என்ற கருத்துடையவர். அவர் கூறும் துறவும் தவமும்கூட இல்லறத்திலிருந்தே செய்யக்கூடிய, செய்ய வேண்டிய அறங்களாகும். நன்கு வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இல்லற நிலையிலே 'நிலையாமை' உணர்வும் வேண்டும்; ஐந்தன் புலத்தைப் பக்குவப்படுத்தல் வேண்டும்; 'ஒன்றும் இன்மையே துறவு' - துறத்தார்க்கு 'உடம்பும் மிகை' - 'தீரத் துறந்தாரே துறவியராவார்'; மாந்தர் செம்பொருள் உண்மை கண்டு 'பிறப்பு' எனும் பேதைமை நீங்க வேண்டும். அவாவை அறவே நீக்கி, 'பேரா இயற்கை நிலை' எய்த வேண்டும். பிறப்பறுத்தல் எனும் இதைத் தவிர்த்து, மேலுலக வாழ்வு பற்றி வேறு எதுவும் அவர் கூறவில்லை.

இல்லற நெறி வேறு; துறவற நெறி வேறு அன்று. ஒன்றன் தொடர்ச்சியே மற்றது.

காமம் சான்ற கடைக் கோட் காலை
 ஏமம் சான்ற மக்கொளாடு துவன்றி
 அறம்புரி சுற்றொமாடு கிழவனும் கிழத்தியும்
 சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே.

(1138)

என்ற தொல்காப்பிய நெறிவழிப்பட்ட திருக்குறள், காமத்தை முழுவதும் அனுபவித்து முடிந்தபின், பாதுகாவலான மக்கள் பேரன்பேர்த்தி சூழ (துவன்றி - பொருந்தி, சூழ) அறம் செய்யும் சுற்றத்தை உருவாக்கி, அதனுடன் சேர்ந்து 'சிறந்தது' பயிற்றல்தான். இவ்வளவு நாள் வாழ்ந்ததன் பயனாகும் (இறந்தது - வாழ்ந்து முடிந்தது) சிறந்தது என்றார். துறவு, தவமேயன்றிப் பிற சிறந்தன அனைத்தையும் இறுதிக் காலத்தில் கைக்கொண்டு வாழ வேண்டும் என்பதை நினைவூட்ட அறத்துப்பாலின் நீரோட்டம் போன்ற இக்கருத்தனைத்தையும் உணர்ந்தாலன்றித் தனிக் குறளின் பொருள் விளங்காது.

பொருட்பால்

பொருள் என்பது உலக வாழ்வியல். அது நாடு, அரசு, அமைச்சு, படை, குடி, செல்வம், உணவு, இவற்றுடன் மனித வாழ்வு நெறிகள் அனைத்தையும் உள்ளிட்டதாகும். அகத்திணையுள் முதற்பொருள் (உலகம்), கருப்பொருள் (அதில் தோன்றிய இயற்கை முதலியவை), உரிப்பொருள் (மக்கள் வாழ்வியல்) எனப் பகுக்கப்படுவன எல்லாம் 'பொருள்' எனப்படுதல் காண்க.

புறத்திணை கூறுவன புறப்பொருள் எனப்படுதலாலும் 'பொருள்' என்பதன் பொருள் விளங்கும். அறத்துப்பால் பெரிதும் தனிமனித அறமும் தனி மனிதன் சமுதாயத்தைச் சார்ந்து வாழ்தலும் கூறும். காமத்துப்பால் தனிப்பட்ட காதலர் இருவர் தம் உறவுகள் பற்றியது. பொருட்பால் சமுதாயமாகக் கூடி வாழ்கின்ற நெறிமுறைகளையும் சமுதாயத்தில் இணைந்து வாழ வேண்டிய தனி மனிதனின் திறன்களையும் கூறுகிறது.

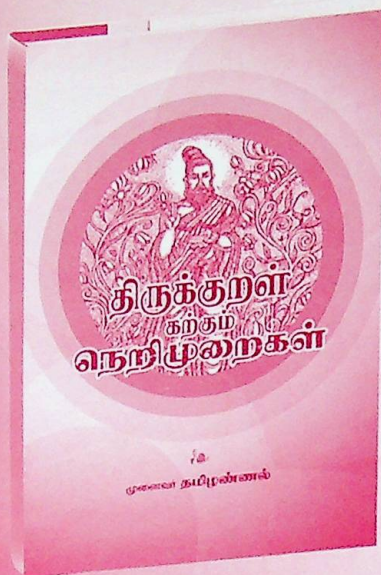
திருவள்ளுவ மாலையில் போக்கியார் என்ற புலவர், இப்பொருட்பாலை ஏழு பிரிவாகப் பகுத்துப் பாடியுள்ளார். பொருட்பாலின் முதற்குறள் 'படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் ஆறும் உடையான் அரசு' என்பதாகும். அதன்படி அரசியல் 25, அமைச்சியல் 10, அரணியல் 2, கூழியல் 1, படையியல் 2, நட்பியல் 17, குடியியல் 13 எனப் பகுப்பதே முறையெனப்படுகிறது. போக்கியார் பாடற் கருத்துப்படி இவ்வுரையில் இயல்கள் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

காமத்துப்பால்

ஆணும் பெண்ணுமாய்க் கூடிக் குடும்பமாய் வாழும் இல்லறச் சிறப்பைத் தொடக்கத்தில் கூறிய திருவள்ளுவர், அங்ஙனம் வாழ்வதற்கு அடிப்படையான காதல் நிகழ்வுகளை இக்காமத்துப்பாலில் கூறுகின்றார். தலைவனும் தலைவியும் முதன்முதலில் கண்டு காதல் கொள்வது மானுட வாழ்வின் தனி அனுபவமாகும். அதன் தொடர்ச்சியாக உள்ளத்தாலும் உடலாலும் இணைந்து இன்பம் துய்க்கும் நெறிமுறைகளை, அகத்திணை மரபு அடிப்படையில், தலைவன் தலைவி தோழி கூற்றுக்களில் வைத்து, காதல் மாந்தர்க்கு வழிகாட்டுவார் போலக் கூறிச் செல்கிறார். ஒரு வகையில் பாலியல் சார்ந்த உளவியற் கல்வி போலப் பயன்படுமாறுளது இது. காம இன்பம் அளவான் அமைந்து, கட்டுக்குட்படுதல் பேரின்ப நெறிக்கும் வழிகாட்டும் எண்பதே தமிழர் நெறி. எனவே அதனைச் 'சிறிநின்பம்' எனப் புறந்தள்ளாது, உலக நீட்சிக்கும் மன்பதை வாழ்வுக்கும் அடிப்படை வேர் அதுவென உணர்ந்து பட்டறிவுப் பாங்குடன் சுவை தவழப் பகர்கின்றார். நெறிகளுக்குட்பட்ட புலன் இன்ப நுகர்வுகளைச் சிறுசிறு நாடகங்கள் போல, ஒவ்வொன்றையும் புனைந்து கற்பனை கலந்த இன்பப் பெருமிதத்தோடு கூறியுள்ளார். இம்முறை, உலகக் காதல் இலக்கியத்தில், இதற்கொரு தனியிடம் நல்குவதாகும். ஊடியும் உரையாடியும் பழகியும் உள்ளத்தால் அனுபவிக்கும் இன்பம் ஒருவகை; தழுவிடும் கூடியும் உடலால் ஐம்புல இன்பத்தை அழுத்தமுறத் துய்ப்பது ஒருவகை. இவ்விரண்டையும் நாடகக் காட்சிகளாய் விரித்துக் கண்முன்னர் காட்டிக் கருத்தில் ஏற்றுகிறது வள்ளுவம். உண்டது செரித்ததா என அறிந்து, கால இடைவெளிவிட்டு, பிறகு பசித்து வேட்கை மீதூர்ந்து, ஆசையால் ஏங்கி நின்று பசித்தால் அவ்வாறு உண்ணுவதில் பெறுமின்பம் ஈடற்றது. உடல்நல வழியுமாகும் அது. அதுபோலக் காம இன்பத்தையும் பிரிந்து நின்று, இடைவெளிவிட்டு, வேட்கை மீதூர்ந்து புலவி வகைகளால் மன உந்துதல்களை வளர்த்து, புணர்ச்சி விதும்பிப் பின் கூடுதல் வேண்டும். தீர்ப் பசித்தவன் ஆர உண்பதுபோலக் காம இன்பத்தை முழுமையாய்த் துய்க்கும் நெறியும் முறையும் இதுவென உணர்த்துகிறது காமத்துப்பால். காமம் - காதலால் பெறும் இன்பம்.

••

வெளியீடு :

• திருவேங்கடம் - தாயார் அறுக்கட்டளை •

சிறு நூல் வரிசை

தென்புத்தூர்

பதிப்பகம்

சென்னை - 600041